

סוכת שלום

מערך תוכן

מהלך הפעילות:

1. הצגת החג ודיון פתיחה (10 דקות):

- שאל את המשתתפים: "נסו להיזכר בחגיגות סוכות במהלך חייכם. איזה רגע משמעותי או מיוחד זכור לכם? מה הפך את הזיכרון הזה למשמעותי?"
- אפשר למספר משתתפים לשתף את זיכרונותיהם.
- הצג מידע על חג הסוכות:
"הסוכה נקראת גם "סוכת שלום", והיא מסמלת את השלום בכל העולם. בשבתנו בסוכה אנו נזכרים בתקופה השלווה של עם ישראל בארצו, כאשר ישבו "איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד" (מיכה ד', ד). הסוכה מקפלת בתוכה תקווה וציפייה כי השלום ישכון לעד בין כל יושבי תבל. חג הסוכות מאחד בין ניגודים: בין קבע לארעי, בין שמחת האסיף לדאגה לגשם, ובין היציאה ממצרים להתיישבות בארץ. הסוכה עצמה מסמלת מחסה ובית, אך גם פתיחות וחשיפה. היא סמל לשוויון ולהזמנת אורחים. 'סוכת שלום' היא סמל שמלמד על הפנים השונות של החג, ומאפשר לבחון את האפשרות ליצור איים של שלום במציאות, גם אם הם ארעיים."
- הדגש את הערכים המרכזיים של החג: ארעיות, הכנסת אורחים, אחדות, ושלום.

2. עבודה בקבוצות על יצירות האמנות (15 דקות)

- חלוקה ל-4 קבוצות (6 משתתפים בקבוצה).
- חלקו לכל קבוצה פוסטר של אחת היצירות.
- הנחה את הקבוצות לדון בשאלות הבאות:
- מה מספרת היצירה? איזה סוג של סוכה אתם רואים?
- מה היא הסוכה האופטימלית בעיניכם? מה הייתם תולים בה?
- איפה ומתי לדעתכם יצרו את הסוכה שבפוסטר? אילו ערכים של החג משתקפים בה?
- בקשו מהקבוצה למצוא ציטוט/קטע מהמקורות/שיר/משהו אישי שמתקשר לפוסטר.

3. יצירה: תחרות בניית דגמי סוכות (10 דקות).

- תחרות בין 4 הקבוצות לבניית הסוכה המזמינה, היפה, הביתית או המשלבת את ערכי החג.
- חלקו לכל קבוצה חומרי יצירה (קשיות/גפרורים/חומרים מהטבע) או אפשרות לצייר.
- עודד יצירתיות וחשיבה על ערכי החג בעת הבנייה.

4. דיון מעמיק על היצירות והאמניות (10 דקות):

- חלקו לכל קבוצה דף מידע על האמנית שיצרה את הסוכה שלהם (נמצא בסוף המערך):
- הנחה את הקבוצות לדון:
 - האם המידע על האמנית שינה את הבנתכם את היצירה?
 - אילו היבטים מדברי האמנית מדברים אליכם? אילו קשים לעיכול?
- דיון כללי על נושאים כמו: מפונים, ארעיות, בית והכנסת אורחים, המסע היהודי.
- ניתן לדון בשאלות כמו: איך כל אלה מתחברים לסיפור הישראלי של מפונים? האם לחג הסוכות יש משמעות שונה ליהודים בתפוצות?

5. אושפיזין ומשחק תפקידים (8 דקות):

- הסבר על מנהג האושפיזין: "אושפיזין הוא מנהג קבלת אורחים סמליים בסוכה. על פי המסורת, בכל לילה מלילות חג הסוכות, מזמינים לסוכה אורח רוחני - דמות מקראית חשובה. שבעת האושפיזין המסורתיים הם: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרון, יוסף ודוד. המנהג מדגיש את ערך הכנסת האורחים"
- אם הייתם יכולים להזמין אושפיז כרצונכם, את מי הייתם בוחרים ולמה?
- הנחה את הקבוצות לדמיין שהאמנית שלמדו עליה מגיעה לסוכתם:
 - בקש מהם לנסח מכתב הזמנה לאמנית.
 - הנחה אותם ליצור ולהציג רב-שיח קצר (2 דקות) עם האמנית.

6. סיכום ופעילות מקוונת (2 דקות):

- בקש מהמשתתפים לצלם את דגמי הסוכות שיצרו ליד הפוסטר של האמנית.
- עודד אותם להעלות את התמונות לרשתות החברתיות עם התייגים:
@zionistenterprises | #TenDaysOfHope
- סכם את הפעילות בהזכרת מנהגי החג המרכזיים וסיפור ארבעת המינים.

סוכת שלום

אמניות: גל כהן, בתאל אלפסי, מור פלד, דבורה ווסרמן

אוצרת: איה גושן

בשיתוף עם LABA: מעבדה לתרבות יהודית, מרלין מאירסון JCC במנהטן
והסתדרות הציונית העולמות/JCCA

מקלט שלום/ סוכת שלום הוא פרויקט אמנותי שיתופי המאחד אמנים ליצירת יצירות שיהפכו לסוכה. שתי אמניות מעוטף עזה, בת אל אלפסי ומור פלד, ושתיים מהקהילה היהודית בניו יורק, גל כהן ודבורה ווסרמן, הוזמנו לחזות ולבנות יחד את הסוכה. כל אמן קיבל קיר לעיצוב.

במהלך שבוע השתתפו ארבעת האמנים בתכנית ועסקו במסע יצירתי משותף, תוך שיתוף פעולה הדוק ועובדים זה לצד זה בסטודיו משותף. כל אחת הביאה את המדיום, הטכניקה והסגנון הייחודיים שלה ליצירת קיר, והתוצאה היא עבודה רבת פנים המשלבת קולאז', מדיה מעורבת, ציור, דימויים דיגיטליים וצילום.

הביטוי העברי סוכת שלום, שפירושו 'מחסה בשלום', מגלם תחושת ביטחון והגנה. בתגובה לצורך בתקווה בשנה המסומנת באתגרים חסרי תקדים, פרויקט זה מציע מרחב בטוח למתן עדות תוך עידוד פתיחות ודיאלוג בתוך הקהילה שלנו.

סוכת שלום

שיתוף פעולה אומנותי

אמניות: (מימין לשמאל)
מור פלד, גל כהן, בתאל אלפסי,
דבורה ווסרמן
אוצרת: איה גושן

דבורה ווסרמן

ביוגרפיה

דבורה ווסרמן נולדה בסאו פאולו, ברזיל, גדלה בתל אביב, ישראל, ומתגוררת כיום בקווינס, ניו יורק, אחד המחוזות המגוונים ביותר בארה"ב. היא בוגרת מכון קליפורניה לאמנויות, תוכנית הלימודים העצמאיים של מוזיאון וויטני, אמנים בשוק במוזיאון ברונקס לאמנויות, וקיבלה שתי מלגות מבית הספר לציור ופיסול סקאוהגן. היא הציגה בארצות הברית, במוזיאון קווינס לאמנויות, מוזיאון ברונקס לאמנויות, עמודים לבנים, פיירוגי 2000, פארק הפסלים סוקרטס, גלריית ג'ונתן פרהר ו-A.I.R. גלריה. בינלאומית, היא הציגה בברזיל, הולנד, גרמניה וישראל. ווסרמן קיבל מענקים ממרכז הטלוויזיה הניסיוני, מרכז אלג'ירה לאמנויות, קרן ניו יורק לאמנויות, משרד לענייני תרבות של מדינת ניו יורק, קרן פאפין, קווינס מועצת לאמנויות ווועדת האזרחים לחדשות. יורק. בשנת 2020 היא זכתה לגמר למלגת האמן של NYSCA/NYFA בקטגוריה של הדפס/רישום/אמנויות ספרים. לאחרונה הוזמן ווסרמן על ידי משרד התחבורה של ניו יורק ליצור יצירת אמנות ציבורית.

על עבודתה "הסוכה הנפולה"

"כששרטטתי רעיונות לציור שלי, חשבתי על סוכה, דירת מגורים זמנית או מחסה. בית מגורים זה נבנה במהלך חג הסוכות לזכר המחסה בני ישראל במדבר. הסוכה עשויה בצורה כל כך חדירה, ששוכניה יכולים להתחבר לשמים וארץ, הכוכבים הנראים מבעד לגג כפות התמרים, ובסוכה אנו אוכלים פירות, שניתנה לנו על ידי האדמה, המסמלים את קציר הסתיו.

חשבתי על סוכה כגרסה 'רכה' יותר של בית קבוע מאבן; כבית המגורים המסמל זמניות ופגיעות מסוימת לזולת (גשם, סערה). הציור שלי מדבר על מבנה פגום שפורק בפתאומיות ובאלימות, כפות ידיו קרעו לגזרים ידיים האוחזות באתרוג מתמזגות, בניסיון עקר לבצע את הטקס החגיגי. זה מעורר את האירועים הטרגיים של ה-7 באוקטובר כטראומה קולקטיבית שטלטלה את כלנו וקרעה את הסוכה המטאפורית שלנו. ציור זה מבטא את הסבל שלנו ואת הכמיהה שנצא חזקים יותר מהסערה הזו, נשתמש בידיים, במוחנו ובלבבותינו כדי להתיישר מחדש, להגיב ולבנות מחדש. למרות שהיינו מזועזעים לחלוטין, וחוינו אבדות בלתי נתפסות כאלה, נתקדם בתחושת אחדות, שלמים וחופשיים."

בתאל אלפסי

ביוגרפיה

בת אל אלפסי (ילידת 1991) היא אמנית ישראלית ובוגרת המחלקה לאמנויות יפות באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל. העיסוק האמנותי שלה מתמקד בפיסול ובציור סביבתיים, המשקפים עיסוק עמוק בחלל ובצורה. כיום היא משמשת כמנהלת מרכז המצוינות בצלאל באופקים, בו היא גם מלמדת פיסול ומדריכה סטודנטים בעבודות הגמר שלהם. בנוסף לעבודתה כאמנית, אלפסי היא בעלת תואר שני בתרפיה באמנות ומתמחה כמטפלת באמנות ב"מרכזי חוסן" ברחבי אזור הדרום והמרכז של ישראל.

על עבודתה "עקורים"

"כחברה בקהילה עקורה ופצועה באופקים, יצרתי את היצירה הזו כדי לשקף את הכאב והאובדן העמוק שחווינו. אירועי ה-7 באוקטובר והמלחמה המתמשכת ניפצו את בתינו וקהילותינו, והותירו אותנו עם זהויות שבורות ועתיד לא ברור. בעבודתי במדיה המעורבת שילבתי את הפס הצהוב, בהשראת סמל החטופים, כסמל עוצמתי של תקווה וייאוש כאחד. השתמשתי גם בפיסות מראות כדי לשקף את הזהויות המקוטעות שעומדות בפנינו כעת.

באמצעות עבודה זו, אני שואף להעביר את המאבק של ניווט במציאות חדשה ובלתי יציבה תוך החזקה בתקווה לבנייה מחדש ולריפוי."

גל כהן

ביוגרפיה

גל כהן (נולדה ב-1986, תל אביב) היא אמנית חזותית המתגוררת ויוצרת בווינגטון הייטס, ניו יורק. גל עובדת בעיקר בתחומי הציור והרישום, ומשלבת טכניקות מדיה מעורבת והדפס בעבודות הדו-ממדיות שלה. כהן השלימה את התואר השני שלה באמנויות יפות בבית הספר לעיצוב פרסונס (2018) ואת התואר הראשון באמנויות יפות באקדמיה בצלאל, ירושלים (2009). בין התערוכות בהן השתתפה כהן: תערוכת האמנות Spring/Break 2023, יריד האמנות "צבע טרי" 2023, 'Queer Calling' בגלריה All Street 2023, ניו יורק, תערוכת האמנות Spring Break 2022, מוזיאון הברונקס לאמנות (2021), The United Palace, ניו יורק (2022), Collar Works, טרוי, ניו יורק (2021), גלריית לורי מ. טיש, ניו יורק (2021), מרכז האמנות של ארלינגטון, וירג'יניה, 2020, גלריית Bric, ברוקלין 2019, יריד האמנות "צבע טרי", תל אביב, ישראל (2020), מרכז האמנות קלמנטה, ניו יורק (2018), תערוכת האמנות Spring/Break (2018), גלריית Westbeth ניו יורק (2018). כהן היא אמנית חברה ואמנית לשעבר בתוכנית הרזידנסי ב-Cornerstone Studios (ניו יורק), אמנית מלגה במרכז הסטודיויות Manhattan Graphic, בוגרת טרייה של תוכנית העמיתים AIM במוזיאון הברונקס לאמנות, ואמנית בתוכנית הרזידנסי של Chashama לשנים 2019-2020.

על עבודתה "משולבים"

"התמונה שיצרתי מבוססת על סקיצה אינטואיטיבית המתארת צורה גיאומטרית של בית - מקלט - עם שתי דמויות שלובות בתוכו. דימוי זה משקף את אמונותי שהשגת שלום אמיתי בישראל/פלסטין דורשת הבנה עמוקה שהעתיד של הישראלים והפלסטינים שזור זה בזה. האחד אינו יכול לחיות בשלום ובביטחון ללא החופש של השני, ולהיפך.

כאשר נינה סימון נשאלה, "מהי חירות עבורך?" היא ענתה, "חוסר פחד." לזה הייתי מוסיפה אומץ - האומץ לדמיין עתיד טוב יותר לילדינו ולחזות ארץ שיכולה להכיל את שני העמים, במקום ארץ שעליהם למות עבורה. כפי שפעילי השלום מעוז ינון ועזיז אבו סארה אומרים, "תקווה היא פעולה." לדמיין עתיד טוב יותר לילדינו היא פעולה, וזה המעט שאני יכולה לעשות בימים אלה."

מור פלד

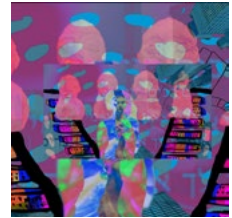
ביוגרפיה

מור פלד, ילידת 1990 בקיבוץ ניר יצחק, היא אמנית רב תחומית ומרצה בבית הספר לאמנות במדרשה, המכללה האקדמית בית ברל. היא מתמחה בווידאו, פיסול והדפסת תלת מימד, והיא ידועה בחקר ההצטלבויות שבין אמנות, חיים, טכנולוגיה ומשחק הגומלין בין פעולות האדם והמכונה. למור תואר ראשון באמנות וחינוך מהמדרשה (2019) ותואר שני בעיצוב תעשייתי עם התמקדות בטכנולוגיה. כיום היא לומדת לתואר שלישי באוניברסיטת בר-אילן במחלקה למדע, טכנולוגיה ומדעי החברה.

על עבודתה "גם וגם"

לינק לסרטון

"העבודה שלי משלבת תמונות שאספתי ויצרתי במהלך שהותי בניו יורק עם אלו שעבדתי עליהן קודם לכן בישראל, ויוצרת וידאו-ארט בסגנון אנימציה. השיר ברקע והטקסט הנלווה בווידאו - "ימים רבים חלפו, ועדיין אני מוצאת את עצמי אומרת לך את אותם הדברים יום אחר יום" - לקוחים מברכה שאמי כתבה עבור

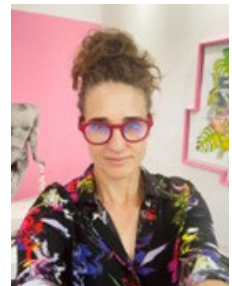
בת המצווה שלי.

מיזוג אינטואיטיבי זה של האישי והקולקטיבי - המתגלם דרך המקומות, התמונות, הצלילים והטקסטים בעבודתי - משקף את הרגשות המורכבים שאני מתמודדת איתם מאז ה-7 באוקטובר. באותה שבת אפלה, מחבלים חדרו לקיבוץ ניר יצחק, שם נולדתי וחייתי כל חיי עם משפחתי הקרובה והמורחבת. בעוד שכולנו היינו תחת מתקפה באותו יום, ותודה לאל משפחתי הצליחה לעבור את זה בשלום, תחושת הבית והביטחון שלנו נפגעה עמוקות. הקיבוץ סבל מנפגעים, כולל אובדן של כמה חברים קרובים מאוד. משפחתי ואני נאלצנו לברוח מבתינו ואנחנו עדיין עקורים. העבודה שלי מבטאת תערובת אישית של רגשות עמוקים שכמעט מגיעה לנקודת קהות - אבל מעורב בהכרת תודה על החיים, תחושה של עקירה לצד החיבוק החם של הקהילה והמשפחה, ורצון חזק ומחודש לחיים וביחד שנולד מתוך הפחד העמוק ביותר מהמוות."

איה גושן - אוצרת

ביוגרפיה

איה גושן, אוצרת אמנות עצמאית המתגוררת בניו יורק, במקור מישראל, חוקרת חוויות של מהגרים ומעצימה קולות בלתי מיוצגים או נשכחים. היא בעלת תואר שני באמנות עכשווית ממכון סותביס לאמנות בניו יורק ותואר MBA בשיווק מאוניברסיטת תל אביב. בין התערוכות הבולטות באוצרותה:

בין התערוכות הבולטות באוצרותה ניתן למנות את החייאת נוס מאת גל כהן ולוצ'יאנה פינצ'ירו ב-SPRING/BREAK Art Show (ניו יורק, 2022), קירות צפים, תערוכה קבוצתית של דנה לוי, גל כהן, לי טל, מיכל גבע, נעמי ספרן-הון, נועה חרובי וזאק חכמון הציגו בגלריה לורי מ. טיש (ניו יורק, 2022), מחווה ללאה, ארוחת ערב משתפת מאת מאיה ידיד (ניו יורק, 2021), "גידול גן לאהוב לא ידוע" מאת בועז אהרונביץ' ב-ZAZ10TS, (ניו יורק, 2019), CAN'T LET GO, תערוכת יחיד של סיון דיין במכון סותביס לאמנות (ניו יורק, 2018), ו-Transient Land מאת מיכל גבע ברחוב 14Y (ניו יורק, 2018).